

OHLÉDNUTÍ ZA 16. MEZINÁRODNÍM KONGRESEM PÉČE O TERMINÁLNĚ NEMOCNÉ, MONTREAL, KANADA

M. Macková

Masarykova univerzita, Katedra ošetrovatelství

Ve dnech 26 – 29. září proběhl v kanadském Montrealu již 16. ročník mezinárodního kongresu v péči o terminálně nemocné. Letošní ročník zaznamenal rekordní účast – sešlo se zde několik tisíc odborníků i laiků z více než 40 zemí světa. Kromě přednášek mohli účastníci shlédnout i divadelní hru a film věnované umírání a truchlení.

Každý den byl zahájen krátkým zamyšlením na různá témata související s životem i smrtí. Tato zamyšlení byla doprovázena videoprojekcí i hudbou a vždy příjemně naladila účastníky na následující program.

Ranní přednášky byly společné, od deseti hodin probíhaly konkurenční semináře, takže si každý účastník mohl vybrat téma, které mu bylo nejbližší. První den jsem se rozhodla navštívit celodenní seminář zaměřený na léčení a péči o osobu jako celek. Seminář byl veden interaktivní formou, přestože se nás v sále sešla téměř tisícovka. Na rozdíl od našich zeměpisných končin, kde stále uvažujeme zda má být součástí týmu i kaplan či kněz a zda je třeba řešit spirituální potřeby, zde se hovořilo o typech meditací, které mohou klientům hospiců pomoci, hovořilo se o přístupu ke klientovi jako k tomu, který rozhoduje o svém životě a rovněž se hovořilo o různých alternativních postupech léčby.

Druhý den jsem si vybrala seminář zaměřený na kvalitu života. I u nás se hovoří o kvalitě života, ale většinou jen o kvalitě života umírajícího. Zde se hovořilo i o kvalitě života rodiny umírajícího! Poslední výzkumy totiž ukazují, že pro umírajícího je na prvním místě rodina a za poté její vlastní zdravotní stav. Je třeba tedy napomáhat kvalitnímu životu celé rodiny, protože jen tak bude opravdu kvalitní i život umírajícího. Odpoledne jsem se zúčastnila semináře zaměřeného na provázení rodiny během terminálního deliria umírajícího. Překvapilo mne, kolik faktorů je pro rodinu v tomto období stresujících a potěšilo mne, že komunikace s rodinou, jak jsem sama přesvědčena, je velmi důležitá. Závěr dne byl věnován přednášce na téma: Jak přežít v práci? Byl to úplně jiný pohled na syndrom vyhoření a musela jsem vzdát hold přednášející, která pomocí ukázek z filmů, kresleného humoru a různých přísloví a citátů dokázala udržet pozornost posluchačů i v tak pozdním odpoledni a navíc jim dokázala předat i cenné rady.

Třetí den jsem se věnovala přednáškám zaměřeným na historii hospicového hnutí, na možnosti umírání doma a na paliativní péči o onkologické pacienty. Podle výzkumů totiž někteří pacienti trpí, ve srovnání s onkologickými pacienty, na konci života stejnými nebo dokonce i většími obtížemi.

Poslední den jsem zůstala na celodenním semináři věnovanému paliativní péči v rozvojových zemích, zejména pak na africkém kontinentu. Zde jsou hlavními klienty HIV pozitivní.

Celý kongres měl velmi vysokou úroveň a po celé čtyři dny bylo možné si prohlédnout i množství posterů z celého světa. A hlavně, bylo možné získat kontakty na odborníky po celém světě.

Na závěr bych chtěla všem tlumočit pozvání pořadatelů na příští ročník, který se bude konat opět v Montrealu a to 21-24.9.2008.